

освіти в умовах сучасних суспільних трансформацій. Освітнє лідерство розглядається у таких взаємопов'язаних аспектах: лідерство в освіті (діяльність керівників, викладачів, студентів та, як результат, освітніх закладів-лідерів); лідерство для освіти (діяльність науковців, роботодавців та інших стейкхолдерів для розвитку освіти); лідерство освіти (діяльність держави щодо забезпечення пріоритетного розвитку освітньої сфери). Перевагами викладання на засадах лідерства є такі: студент отримує знання через аналіз та синтез інформації, інтегруючи їх із загальними здібностями комунікації, критичного мислення та вирішення проблем; студенти активно залучені в освітній процес; роль викладача – на засадах лідерства розвивати та допомагати студентам; викладання на засадах лідерства – розкрити потенціал кожного, надихати та спрямовувати на результат; орієнтація на пошук правильної відповіді та навчання через помилки; методи роботи в команді, мобільне навчання, методи розв'язання проблем, міждисциплінарне навчання, партисипативне освітнє середовище, колабораційне навчання [3].

1. Шапран О. Технології формування управлінської компетентності майбутніх керівників у системі післядипломної педагогічної освіти. Наукові праці. Педагогіка. Випуск 239. Том 251, 143-146.

2. Агаєв Н.А, Кокун О.М., Пішко І.О., Лозінська Н.С., Герасименко М.В., Ткаченко В.В. Психологічне забезпечення розвитку лідерських якостей майбутніх офіцерів: Методичний посібник. – К.: НДЦ ГП ЗСУ, 2014. 209 с.

3. Паламарчук О. Викладання в університеті на засадах лідерства : навчальний посібник. – К. : ДП «НВЦ «Пріоритети», 2016. 40 с.

Сергій ПЕТРЕНКО

старший викладач кафедри
спеціальної фізичної підготовки,
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
капітан поліції

ФІЗИЧНА ПІДГОТОВКА ЯК СКЛАДОВА СЛУЖБОВОЇ ПІДГОТОВКИ ПРАЦІВНИКІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Національна поліція України потребує спеціалізованої підготовки, постійного вдосконалення. Це пояснюється кількома причинами, зокрема реформа правоохоронних органів, зміна концепції їхньої діяльності, застосування нових форм державної поліції, відбір кандидатів на службу, оптимізація структури та змісту формального навчання співробітників поліції та поліцейських [1, с.28]

Це потребує оновлення методичного забезпечення навчального процесу, наліз деталей службової діяльності Національних поліцейських сил.

Президент України заявив, що сучасні робітники повинні мати знання законодавчого блоку, а також розвинені фізичні якості, сформовані компетенції та навички у використанні примусових засобів охорони правопорядку.

Вищі учбові заклади Міністерства внутрішніх справ України: на формування таких правоохоронців покладається спеціальна фізична підготовка, це область освіти у практичних одиницях – для фізичного виховання. Це компонент системи підготовки працівників поліції.

Цілями фізичного виховання співробітників поліції є підтримка їх фізичної форми, забезпечення творчої та трудової діяльності, забезпечуючи відповідний рівень фізичної підготовки, та всебічний розвиток фізичних здібностей, набуття теоретичних знань, формування важливих спеціально застосовуваних навичок та компетенції, необхідної для виконання оперативних завдань.

Завдання з фізпідготовки вказані з акцентом на їхню мету.

При формулюванні завдань враховуються конкретні функції організму навчання, особливі вимоги до фізичного стану співробітників поліції та багато інших умов.

Під час фізичної підготовки особового складу Національної поліції України

вирішуються загальні та спеціальні завдання.

Загальні завдання:

- Формування гармонійної та розвиненої особистості.
- Підтримка та зміцнення здоров'я, загартовування організму.
- Підвищення рівня загальної працездатності.
- Оптимізація фізичного та психічного стану.
- Регулярні фізичні вправи та виховання звички до компетентності.
- Перед інтенсивними фізичними навантаженнями;
- Зменшення фізичної неадекватності та відчуття мети.
- Розвиток індивідуальних фізичних якостей;
- Зміна характеристик фізичної будови (наприклад, м'язової маси, ваги, постави).
- Виховання сміливості, рішучості, ініціативи та наполегливості.
- Незалежність, впевненість у собі, психічна стабільність;
- Участь працівників у регулярних заняттях з фізичної підготовки.
- Вдосконалення спорту та спортивної майстерності.
- Впровадження та вдосконалення різних програм фізичного виховання.
- Виконуйте вправи на роботі, під час навчання, під час перерв;
- Придбання теоретичних знань та практичних навичок

- Самоконтроль здоров'я у процесі групових та самостійних занять
- Фізична підготовка.[2,с. 74-80]

Теоретично адаптація фізичного виховання розуміється як процес адаптації людського організму до змін у зовнішньому та внутрішньому середовищі, тобто все навчання має розглядатися як процес.

Адаптація організму до постійного функціонального навантаження - адаптація, яка наростає, призводить до змін в окремих органах та до якісних змін у функціональних системах організму. (Під час функціонування систему слід розуміти як сукупність органів, які забезпечують певну функцію для організму, наприклад, серцево-судинна система виконує функцію циркуляції крові.

Центральна нервова система – функціонує для регуляції діяльності всіх органів та тканин т.д.) .

У науковій літературі виділяють два типи адаптації – термінова, але швидко мінливі та відносно стабільні у довгостроковій перспективі.

Термінові адаптації - протікають безперервно та виникає у відповідь поточним зовнішнім умовам довкілля. Приклад термінової адаптації є фізична реакція, разові фізичні рухи певної інтенсивності та тривалості. Цікавими показниками адаптації до надзвичайних ситуацій, є артеріальний тиск (далі – АТ), розподіл кровотоку. Так, якщо органи черевної порожнини перебувають у стані спокою, **24%** об'єму крові надходить у кров, а **21%** прямує до м'язів.

Залежно від інтенсивності фізичної активності ці показники становлять 1% та **88%** згідно. [3, с.320]

З іншого боку, надзвичайна адаптивна реакція визначається розміром стимулу, тобто навантаження, та стан тренуваності людини. Так, на стандартне дозове навантаження реакції організму у нетренованих людей більш виражені, ніж у людей, котрі постійно займаються фізичною активністю.

Поява термінової адаптивної реакції не повинна братися до уваги, у цьому випадку він не викличе незворотних змін у стані функціональних систем організму після фази відновлення, яка настає залежно від характеру навантаження. Організм приходиться у норму протягом кількох хвилин.

Висновок: Для формування та удосконалення фізичних властивостей у курсантів викладачі обирають найбільш ефективні та необхідні засоби, методи і форми навчання. При цьому, велика кількість навчального матеріалу залишається не засвоєною, через певні причини, а саме: низький вихідний рівень фізичної підготовленості курсантів (так званий “доступний” рівень). Фізична підготовленість у понад 40% абітурієнтів є низькою і з року в рік погіршується; відсутня належна мотивація покращення своїх фізичних можливостей; тематичний план не охоплює усіх проблемних питань з удосконалення фізичного стану, оволодіння прийомами боротьби та рукопашного бою; мала кількість навчальних годин, які виділяють на

загальну та спеціальну фізичну підготовку. Отже виникає нагальна потреба розробки нових підходів щодо фізичної підготовки майбутніх поліцейських.

1. Бондаренко В. В. Теоретичні знання як складова підготовленості працівників міліції до ефективної діяльності в умовах протиборства із супротивником, озброєним холодною зброєю. Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. 2014. Вип. 9 (50) 14. С.28. (Серія № 15 «Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт)»)

2. Дідковський В. А. Шляхи оптимізації професійно орієнтованої фізичної підготовки майбутніх офіцерів Національної поліції України. Теоретико-методичні проблеми виховання дітей та учнівської молоді : Тематичний випуск «Вища освіта України у контексті інтеграції до європейського освітнього простору». Вип. 21. Кн. 3. Том I (75). Київ: –Гнозис, 2017. С. 74–80.

3. Платонов В. М., Булатова М. М. Фізична підготовка спортсмена: навч. посібник. К.: Олімпійська література, 1995.С. 320.

Дмитро ПЕТРУШИН

доцент кафедри
спеціальної фізичної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат наук з фізичного
виховання та спорту

ПРОБЛЕМАТИКА УДОСКОНАЛЕННЯ РІВНЯ ВОЛОДІННЯ СЛУЖБОВО-ПРИКЛАДНИМИ ЄДИНОБОРСТВАМИ

Діяльність працівника органів внутрішніх справ потребує як високих показників інтелекту, так і високого рівня розвитку фізичних якостей. Кожна людина з народження має індивідуальний набір фізичних якостей, але в процесі розвитку з'являється необхідність отримання та вдосконалення фізичних якостей необхідних для досягнення високого результату в тому чи іншому виді спорту [1].

Розвиток фізичних якостей сприяє вирішенню соціально зумовлених завдань: всебічного розвитку особистості, досягненню високої стійкості організму до соціально-екологічних умов, підвищення адаптивних властивостей організму.

Службова діяльність співробітників поліції нерозривно пов'язана із позаштатними ситуаціями, більшість яких виникає при затриманні злочинців, під час запобігання будь-яким правопорушенням й у ході звичайного профілактичного рейду.

Застосування фізичної сили може виражатися у різних формах. По-перше, у формі бойових прийомів боротьби, які можуть належати до систем